

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Praefatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

- ANNO CHRISTI 895.
- LV. De penitentia quadraginta dierum.
- LVI. Post quadraginta dies penitentia primi anni.
- LVII. Penitentia secundi & tertii anni.
- LVIII. Penitentia quarti, quinti, sexti & septimi anni.

P R Æ F A T I O.

CVM constet omnibus, diuinam legem tractantibus, post euangelia & limpidiſſima noui testamenti fluenta, beatorum Canonibus apostolorum, & sanctorum patrum apud Nicæam Bithyniæ congregatorum constitutis, nec non & apostolicorum Romanæ sedis pontificum decretis, satis occurrisse, restitisse, & oppugnasse, siue hæreticis, siue schismaticis, & omnibus veræ fidei oppugnantis regulas: sed antiquus serpens, qui dicitur diabolus & satanas, inimicus humani generis, noua venena malitiæ suæ dulci poculo sancti Spiritus admiscere, & bono semini sancti euangelii zizania suæ prauitatis & profanæ iniquitatis subſeminare non desinit, sicut in Matthæo, cum bonæ messi zizania fuissent inserta, scriptum est: *Inimicus* Matth. 13. *homo hoc fecit: & de eius satellitibus sub squamarum specie in Iob perhibetur: Vna uni coniungitur, & ne spiraculum* Iob. 41. *quidem incedit per eas: vnde necesse est, eius peruersissimis machinationibus, & satellitum suorum insecutionibus ex authentica potestate contraire, & nouum paradigma veræ assertionis opponere. Quapropter rex regum, cuius regnū, vt Psalmista canit, regnum est omnium sæculorum, omnibus ecclesiasticæ sublimitatis ordinibus, nec non & sæcularis potentia dignitatibus, nouum principem Arnulphum, regem pacifico ordine perpetuæ tranquillitatis proferre dignatus est. Cuius cor sancti Spiritus ardore inflammare, & zelo diuini amoris voluit accendere, vt totus cognoscat mundus, non ab homine, neque per hominē, sed per ipsum Dominum eum esse electum. Considerans enim idem sapientissimus rex profundæ mentis intuitu abundantem in se sancti Spiritus gratiam, quia quos repleuerit, ardentes in se pariter & loquentes facit de se, anno incarnationis Iesu Christi Domini nostri 895. regni vero sui octauo, indiſtione 13. mense Maio, eiusdem sancti Spiritus instinctu & primatum suorum consultu venit in villam regiam, videlicet Triburia villa regia. Triburiam, in terra Francorum consistentem, cum episcopis infra conscriptis, abbatibus, & omnibus regni sui prin-*

cipibus, nec non conuenientibus ecclesiasticorum & sa-
cularium innumeris turbis: quatenus infatigabili perfe-
uerantia diuina & humana tractarentur, atque emergen-
tia mala comprimerentur, vt eo liberius sancta Dei eccle-
sia suo potiretur honore. Cum autem sapientissimus rex
Concilium sacrum continuari decreuisset, placuit sibi &
vniuerso clero, vt peracto triduo ieiunio, litiis & ora-
tionibus super se de cælis promissum inuitarent adiuto-
rium, sicut ipse Saluator ascendens in cælum discipulis

Math. 28.

suis promisit, dicens: *Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus vs-
que ad consummationem sæculi*; vt futura Concilia in ipso in-
choarentur, & per ipsum finirentur, qui est initium & fi-
nis, & supplementum legis, vt Apostolus Romanis scribens

Rom. 10.

ait: *Finis enim legis Christus ad iustitiam omni credenti.* Quo per-
acto, pergens ad palatium, regale sedit solium, indutus
veste splendidissima, quam ^{*}textit sapientia, repletus est pru- ^{*textit}

dentia, erectus ^{*}& potentia, pro sua magnitudine stipatus ^{*est}
multitudine, tractans practice de statu regni, & theorice
de ordine & stabilitate ecclesiarum Christi, & qualiter bo-
ni quiete viuerent, & mali inulte non peccarent. Interim
episcoporum sacer conuentus in basilica prædictæ villæ,
post communes orationes & preces finitas, honorificentif-
sime infulati, pontificalibus sedibus suffulti, mentibus se-
renati, prudentia præditi, sacrosanctum ingressi sunt syno-
dale colloquium. Inter alia namque, quibus diuina & hu-
mana tractaturi erant, communi voto & pari consensu, de
collegio sanctorum sacerdotum gnaros & idoneos direxe-
runt mediatores ad præfatum pium regem, inquirentes
quo studio vel quali benignitate, secundum sapientiam &
possibilitatem ab ipso Deo sibi datam, ecclesiam Christi,
illi per regalem potestatem, & ipsis per sacerdotalem emi-
nentiam, commissam defendere, & ministerium illorum
amplificare & sublimare dignaretur, proponentes ei pro-
prium regis eminentiam, id est, vt misericordia & mode-
stia omnes præcellat, & non secundum personam iudicet:
atque iuxta Salomonem, iustitiam, iudicium & æquitatem
diligat: addentes insuper exempla sacrarum literarum, qui-
bus Sapientia alumnos suis laboribus educatos instruens,
ait: *Meum est consilium & æquitas, mea prudentia, mea est forti-
tudo: per me reges regnant, & legum conditores iusta decernunt: per*
me

Prov. 7.

ANNO
CHRISTI
895.

me principes imperant, & potentes decernunt iustitiam. Et item:
Rex qui iudicat in veritate, thronus eius in æternum firmabitur. Prov. 29.

Præferentes etiam ei institutiones Martini episcopi ad Mironem regem, quibus eum ad honestatem vitæ, & pietatem morum, ordine rationis instituens, ait: Prudentis proprium est examinare consilia. atque subiunxit: Si prudens est animus tuus, tribus temporibus dispensetur: præsentia ordina, futura præuide, præterita recordare. Et sermo tuus non sit inanis, sed aut suadeat, aut moneat, aut consoletur, aut præcipiat. Quibus rex theologiam quasi ab alto differentibus, ab augusta mentis suæ sede, (quia ut Prov. 25. Sapientia ait: *Cor regum inscrutabile est,*) arcanum mysterii sui reuelans, in hæc verba prorupit: O pastores ecclesiarum Christi, & clarissima lumina mundi, agite quæ vobis imposita est curam pastorem: & iuxta Apostolum, instate 1. Tim. 4. opportune, importune: arguite, obsecrate, increpate in omni patientia & doctrina, ut vigili cura & admonitione sedula oves Christi ad caulas æternæ vitæ introducere mereamini. Habetis me omnibus ecclesiæ Christi aduersantibus, & vestro sacerdotali ministerio renitentibus oppositissimum bellatorem: quia, ut Apostolus Romanis scribit: *In his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos.* Et item: Rom. 8. *Si Deus pro nobis, quis contra nos? Certus sum enim, quia neque mors neque vita, neque instantia, neque futura, neque ulla creatura poterit nos separare a caritate Dei, & vnanimitate sancta, beatissimi patres. Gratulantes igitur beati, qui missi sunt, sacerdotes, congregantibus quibusdam optimatibus de throno regis, causa iustæ legationis & veræ vnanimatis, ad sanctam Synodum directis, reuersi sunt ad eos qui miserant illos. Perambulantes igitur, & sacrum Conuentum irrumpentes, rite & laudabiliter quæ iniuncta sunt exponentes, & ecclesiam illic congregatam consolatoria responsione lætificantes, siluerunt: & quid deinceps acturi essent, taciti expectare cœperunt. Exurgentes igitur de sedibus suis reuerendissimi patres, cum astanti clero ter quaterque proclamantes, & diuinæ maiestati supplicantes, Exaudi Christe, Arnulpho magno regi vita; & sonantibus campanis, *Te Deum laudamus*, concinentibus cunctis, glorificantes & Iesum Christum collaudantes, qui in seruis suis consolabitur, qui ecclesiæ suæ sanctæ tam pium & mitem consolatorem, tamque*

strenuum adiutorem, ad honorem nominis sui condonare dignatus est. Et peractis diuinæ maiestati precibus, incli- nantes se coram pii principis adstantibus missis, gratifican- tes & magno principi laudes persoluentes, deinde recto or- dine confederunt: & præuio sancto Spiritu, quædam capi- tula magis necessaria ex canonicis institutionibus subscri- pserunt, errata corrigere, superflua abscidere, recta via regia coarctare. Post hæc prudentissimus rex regnorum, sacro- sanctis diuinæ religionis interfuit mysteriis, & sancti patres secretis palatinis. Et concordia erat in cunctis ad laudem Iesu Christi Domini nostri, cui sit laus & gloria per infinita sæculorum sæcula.

C A N O N E S.

I.

Psal. 67. Post ingressum sancti & synodalis colloqui, e cælis diuinum implorabant auxiliū, vt Deus omnipotens, qui, David canente, inhabitare facit vnanimis in do- mo, & dabit virtutem & fortitudinem plebi suæ, in domo sua, in sancta videlicet ecclesia, clerum, & po- pulum vnanimis dignaretur cohibere, virtutem & fortitudinem dare, vt in nullo dissiderent: quatenus rationabilia meditantes, & dictis concordarent, & factis.

II.

Thren. 4. Cum hæc pro vnitatem tam cleri quam populi tra- ctarentur, quidam presbyter venit medius, a quo- dam laico excæcatus, eiusdem criminis, propter quod cæcus fuerat effectus, liberrimus, vt testatur episcopus, in cuius sancta Synodo post excæca- tionem coram positus, securus est factus. Quapro- pter idem episcopus præcepit, vt veniret laicus, & de tam nefando scelere satisfactionem procuraret agere. Qui nequaquam consensit, sed communem episcoporum Synodum appellauit. Perpenden- tes episcopi lamentationem Ieremiæ impleri, au-